

FÉLELMEK II.

Jegyzet Jim Sanders tanításából
2010. október 10.

Nagyon fontos tanítást fogunk ma elétek tárni, az *embertől* való félelemről. Elsőként egy megvallást fogunk megtenni, ez szükséges a mai napon, a megvallások nagyon fontosak, mert ha a szívünkben jön elő, akkor az meghúzza az életünk határait.

Együtt és nagy meggyőződéssel tesszük ezt meg, mert van egy *ellenségünk*, az ördög, és az ördög buzgólkodik az ő dolgaiban. Ha látjátok, ha nem, végzi a dolgát. Egyetlen módon tudsz vele foglalkozni, az *Igén keresztül*, hogy mi van a szavaidban, a szádban. Ezért is van tanítás a félelemről, hogy teljesen *szabadok* legyetek ezektől. Ha ki tudod takarítani a félelmedet, akkor teljes mértékben, *hitben* leszel.

Tehát, most együtt tesszük meg ezt a megvallást: *Jézus nekem adta a hatalmat, hogy én használjam az Ő nevét. Vagyis amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz. Amit megoldok a földön, a mennyben is oldva lesz. Ezért az Úr Jézus Krisztus nevében, megkötöm a fejedelemségeket, a hatalmasságokat, ez élet sötétségének világbíróit és a gonoszság szellemeit, akik magasságban vannak, megkötöm őket, levetem, és kiüresítem. Hatástalanná és ártalmatlanná teszem őket Jézus nevében! A Krisztus Szeretete Egyház felett, a gyülekezetek minden tagja felett, a pásztorok felett, az evangélisták felett, a tanítók felett, magam felett és mindenekfelett e nemzet felett, a miniszterelnök felett, a parlamentbeliek felett, és mindazok felett, akik hatalomban vannak. Megparancsoljuk neked ördög, hogy térdet hajts és behódolj a Jézus nevére, kitakarodj ebből az országból Jézus nevében! Amen! Hallelúja! Elvégeztetett!*

Így kell bánni és foglalkozni a helyzetekkel, és nem szabad, hogy bármilyen félelmünk legyen ezután. A jövő héten még hosszabb megvallásokat hozok. De az Úr vezetett, hogy ma ezzel a megvallással minden támadás felett gondot viseltünk.

A testetekből több helyen elmúlnak most a fájdalmak, és ezt nem én találom ki, hanem a Szellem mutatja ezt!

Megtanultuk már azt, hogy a *félelmek*, a nem kívánt, vagyis a *rossz* dolgokat hozzák az életünkbe. A *hit* pedig a *helyes* dolgokat hozza az életünkbe. Mindaddig, amíg erről nem kaptam egy kijelentést, nem is tudtam, hogy így van ez. Ahol én felnővekedtem, abban az országban, mindig harcoltunk. Ha valaki rosszat mondott rólad, akkor azonnal készen álltál a bunyóra, ha megfenyegettek, akkor lelőtted a másikat.

Egyszer valaki így megfenyegetett, azt mondtam, hogy tudom, mit teszek. Most azonnal megyek és találkozom veled, te gyere ellenem, és jobban teszed, ha laposan lekúszol a földre, mert egyenesen rád lövök. Azt mondta, hogy ne, ne! Ne tegyük! Így kell bánni az ördöggel, vagy bárkivel, ha téged megfenyeget.

Az Úrnak elég sok idejébe került, amíg ezt a vadembert kiüzte belőlem, megtanultam ugyanis, hogy nem test és vér ellen van a tusakodásunk, hanem a sötétség minden ereje ellen,

a fejedelemségek, a hatalmasságok, ez élet sötétségének világbírói, és a gonoszság szellemei, melyek a magasságban vannak, ellenük van a tusakodásunk. (Ef. 6,12)

Zsoltárok 34/1-4 Áldom az Urat, minden időben, dicsérete mindig ajkamon van! Dicsekedik lelkem az Úrban, s hallják ezt az alázatosak és örülnek. Dicsőítsétek velem az Urat és magasztaljuk együtt az Ő nevét! Kerestem az Urat, és meghallgatott engem, és minden félelmemből kimentett engem.

Kerestem az Urat, Ő meghallgatott és minden félelmemből kimentett engem! Olvastuk az elmúlt alkalommal a Zsidó 2/14-es Igéjét.

Zsidó 2/14 Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma volt a halálon, tudniillik az ördögöt.

Mert a *haláltól való félelem* miatt az emberek teljes életükben, mindenféle *kötésekbe* kerülnek, és rabokká lesznek, remegnek, félnek a haláltól. Tudnunk kell, hogy nem csak a fizikai *testnek* létezik a halála, hanem a *szellemnek* is.

A halált az elmúlt tanításban úgy határoztuk meg, hogy az egy *elválást*, egy veszteséget jelent. A fizikai halál ugyanis nem jelenti azt, hogy többé nem létezel. Amikor a test meghal, az nem jelenti azt, hogy többé az ember nem létezik. Olyan sincs, hogy a lélek elalszik. Ugyanis a temetőben nincs ott senki sem. Azok a 'házak' vannak ott, amelyekben az emberek egy ideig éltek, de az ember lényegi valója nincs ott.

A fizikai halálnál *elkülönül* az ember szelleme, a fizikai testétől. Olyasmi ez, mint amikor a kezünket kihúzzuk a kesztyűből. A testben élünk, s ha kihúztuk a kezünket abból a kesztyűből, abban a testben nincs többé élet. Nem kell az embernek megbetegednie. – Ugyan mond már meg, hogy miként hal meg az ember, ha soha nem lesz beteg?

Amikor az ember kiveszi a kezét abból a kesztyűből, akkor rá kell lőni arra a kesztyűre, hogy többé ne mozogjon? Vagy át kell döfni, hogy többé ne mozogjon? Vagy tűzbe kell dobni? Nem! Nincs többé élet abban a kesztyűben, mert kivettük a kezünket.

Amikor a szellem *kilép* így a testből, arra a testre többé nem kell betegségeket tenni, hogy azt a testet megöljük, amikor a *szellem elhagyja* a testet, akkor a test *halottá* válik. Van-e valami oka Isten gyermekének, hogy féljen a haláltól? Nem! Mert kilépvén a testből, *hazaköltözünk* az Úr Jézus Krisztushoz. És amíg a testben élünk, addig távol vagyunk az Úrtól.

Legnagyobb oka, hogy a keresztények mégis félnek a haláltól, hogy még soha nem haltak meg. Ha egyszer alkalmunk lenne, hogy beszélgessünk azokkal, akik már odaát vannak, akkor mindannyian igyekeznénk odaátra, senki nem akarna itt maradni.

Gordon Lindsay idejében volt egy asszony, aki a mennybe kapott egy átlépést, *betekintést*, erről egy könyvet írt, olvastam a könyvet, az Úr azt mondta az asszonynak, hogy vissza kell menned a földre, és bizonyosságot kell tenned minderről. De nem tudsz a földön hat hónapnál többet ott tölteni, mert az már egy nagyon elfajult világ neked.

Tehát az életünknek a *legrosszabb* része, ahol valaha is leszünk, az ez most itt a *földön* van. A fizikai halál pillanatában kikerülünk a testünkből és szembesülünk az *angyalunkkal*, aki hazavisz, és odaát várnak a szeretteink, akik már elmentek előttünk, és a Mennyei Atya, és az Úr Jézus!

Az a probléma, hogy az emberek annyira hústestiek és testi gondolkodásúak, úgy élnek, mintha ez soha nem történne meg velük, és mindentől félnek, ami a halálukat okozhatná. Autóbalesettől, repülőúttól, vagy valami mérgezőt esznek, vagy valaki lelövi őket és így tovább. De ha közelítünk Istenhez oly módon, hogy megkapjuk ezt a *kijelentést*, akkor mindenféle félelemtől megszabadulunk egyszer és mindenkorra.

Korinthus II. 11/5 Mert én azt gondolom, hogy semmiben sem vagyok alábbvaló a fő-fő apostoloknál.

A legfőbb apostolok szolgái mindeneknek.

/19/ Magatok bölcsek lévén, örömet eltűritek az eszteleneket.

Magatokat oly bölcseknek tartjátok, és örömmel eltűritek az eszteleneket. Ezzel azt mondja Pál, hogy ti is ostobák vagytok.

/19/ Magatok bölcsek lévén, örömet eltűritek az eszteleneket.

/20/ Mert eltűritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki felfal, ha valaki megfog, ha valaki felfuvalkodik, ha valaki arcul ver titeket.

Eltűritek az ostobákat. Amit ma szeretnénk megvizsgálni, ha bármilyen rabságban, vagy fogságban éled az életedet, mi okozza azt? – Az emberek okozzák, ők a legnagyobb elnyomók.

Példabeszédek 29/25 Az emberektől való félelem tört vet, de aki bízik az Úrban, oltalmat talál.

Az embertől való félelem tört vet, de aki az *Úrba* vetette bizodalját, *biztonságban* lesz. *Az ember egy veszélyes csapda* – mondja egy másik fordítás.

Róma 8/14-16 Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai. Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Szellemét kaptátok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám! Ez a Szellem bizonyágot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

Tehát nem a szolgaság szellemét kaptuk újra a félelemre, mert az *embertől* való félelem egy csapda, *fogságba* kerül az ember. Bezárul! Mitől fél? Az embertől! Nem a betegségtől való félelem, nem a haláltól való félelem, nem a démonoktól való félelem, hanem az *embertől* való félelem mindig kötést és fogságot hoz, és az ember *csapdába* kerül.

Timótheus II. 1/7 Mert nem a félelemnek szellemét adta nekünk az Isten.

Ebből látjuk, hogy a félelem az *egy szellem*. Az Úr pedig nem a félelem szellemét adta nekünk. A félelem az nem csak a képzeletünkben van, nem csak egy képzeletből való dolog, hanem az egy szellem.

Mi történik akkor, ha az embert a félelmei vezérlik? Ha úgy hozza a döntéseit, hogy a félelmek ösztönzik? Akkor egy *szellem vezérel*, de nem Isten Szelleme. Legveszélyesebb dolog a világon, amikor az embereket *téves utakra* vezérlik ezek a félelmek.

Az ember meg sem kísérli azt, hogy esetleg a Szent Szellemtől legyen vezérelve. Az ember meg sem nézi, hogy vajon *mit mutat az Úr*? Az ember hajnaltól sötétedésig az Urat kellene, hogy *keresse*, vajon melyik úton vezérel engem az Úr, melyik úton menjek?

Az emberek, amikor költöznek, és mérlegelnek, hogy melyik állást válasszam, a gyermek melyik iskolába menjen majd, hogy és mint legyen? Nem ezek a nagy kérdések. A nagy kérdés úgy hangzik, hogy mi az, amit az *Úr mond* erről?

Ha a pénz alapján döntesz ilyenkor, akkor a fő baj ott van, hogy a *pénz vezérelt* téged. És ha megengeded, hogy a pénz vezéreljen téged, akkor *nem* Isten Szelleme vezérel. Ha a félelmek vezetnek téged, akkor egy szellem vezérel.

Ha pl. a félelmek vezérelnek és annak hatása alatt döntesz, akkor egy bizonyos helyre azért nem fogsz elmenni, mert tartasz attól, hogy ott esetleg valami történhet. És ha egy ilyen szellem, a félelem szelleme vezérel, akkor nem Isten Szelleme vezérelt. Az emberek tehát tesznek olyan dolgokat, amelyeket az emberektől való *félelemből eredően* tesznek meg. Millió számra, minden nap hoznak döntéseket az emberek, amelyek a félelmeik alapján kerülnek elő.

Nem tehetem meg, félek, nem akarom, nem teheti, amiben gondolta, hogy részt vesz. Megkérdezik az illetőt, hogy miért ezt tette, azt válaszolja, hogy – azért, mert attól féltem, hogy...! Attól féltem, hogy az történik, vagy attól féltem, hogy az a bizonyos dolog majd nem történik.

Tehát a félelmeik! De ezeket a döntéseket nem úgy hozták, hogy az Úr vezette volna őket. Ha Isten Szelleme vezérel téged, akkor minden esetben úgy vezérel, hogy *kivezet* a bajokból. Ha a Szent Szellem vezetését követed, akkor *kivezet* az adóságokból. Ki fog vezetni a hiányból, és *be fog vezetni* valahova, – a sokaságba, a teljességbe, az *elegendőbe*. Hányan hiszitek azt, hogy ha a Szent Szellemet követitek, akkor *Ő kivezet* benneteket a betegségből? *Kivezet* a gyengeségből, kivezet a legyőzöttségből, bele a *győzelembe*.

Mi a helyzet, ha a *félelem* szellemét követed, hová fog vezetni? A *rabságba*! Féltem, ettől és ettől tartottam, ezért bevettem a gyógyszereket. Féltem ettől a bizonyos dologtól és elkezdtem inni. Az emberek azért nyúlnak az alkoholhoz, mert nem érzik magukat kellőképpen biztonságban. Kell valami, ami feljebb emeli őket.

Újjászületésem előtt bűnös voltam. Bementem a bárba, ahol mindenki csak iszogatót, általában sört ittam, amikor elővették a viszkít, és azt kezdték inni töményen, akkor jöttek a bunyók. Nagyon komolyan vették így ezt a dolgot.

Az emberek a kábítószerhez, az alkoholhoz azért nyúlnak, mert félnek az emberektől. *Kötésekbe* vannak a drogosok, az alkoholisták. Mi tette őket ezekben a kötésekbe? Emlékezzél,

hogy nem csak a kábítószerek, hanem a félelmek, és az egész ott kezdődik, hogy vajon mit mondanak az emberek? És ezért inkább nem beszélnek.

Az emberek a féleleimből kifolyólag van, hogy *hazudoznak*. Azt mondják, hogy ha megmondanám az igazságot, úgysem lenne képes azt megérteni. Úgy kezdődnek, hogy – *ha*. Az Úr adott-e nekünk erre választási lehetőséget? Nem adott!

Vannak olyan betegek, akiknek nem mondják meg, hogy mi a bajuk. Félelemből kifolyólag hazudozunk. És a hazugságból kifolyólag másik öt hazugsággal kell azt megtámogatni. Közben elfelejtik, hogy mi volt az első hazugság, és azt is ki kell valahogy színezni, és teljes bonyodalmakba jutnak így az emberek.

Példája ez annak, amikor valakit a félelem vezérel folytonosan. Nem az elveszettekről beszélek most, hanem a keresztényekről. Tele vannak félelemmel. Ha a félelem szelleme vezérli őket, akkor az *ellenség vezérli* őket. És ez a szellem egyenesen a *pusztulás* irányába vezeti őket. Kötés, szolgaság, pusztulás.

Mit mondott Jób? Amitől remegve rettegtem, az jött rám. Mert *megadta magát* a *félelmeknek*, és a félelmek vezették, valóban mindaz rá is jött.

Példabeszédek 29/25 Az Úrba vetette bizodalját, biztonságban lesz.

Az emberektől való félelem pedig egy veszélyes *csapda*. – Mit gondolnak majd rólam? Van-e valami annál fontosabb, hogy mit gondolnak rólad? – Az, hogy *Isten* mit tud róluk! Ez már gyermekkorban kezdődik, amikor a gyermekek azon morfondíroznak, hogy a többi társaik mit gondolnak majd róluk? Hogy mi a véleményük a trikóról, a farmeromról?

Ausztráliában feketébe öltözött mindenki, ötven-hatvanas csapat volt, egy gyülekezés, megnéztem őket, egyiküknek sem volt haja, részegek voltak, feketében, minden fekete volt rajtuk, a rendőrség pedig nagy izgalomba jött, amikor meglátta őket. Autós rendőröket hoztak, és én arra készültem aznap éjszaka, hogy majd alszom, egy csodálatos esküvő után volt ez, a szomszédba gyülekeztek, de azután véget vetettek ennek a dolognak és a szomszédjaim utána nem úgy gondolkodtak, mint előtte. Előtte nem volt ilyen szokás a szomszédságban.

De végül is engem nem érdekelt, hogy mit gondol majd rólam a szomszéd, sem ma, sem holnap, semmikor. Visszakanyarodva a témánkra, sokaknak kellene ezt hallgatni, lehet, hogy a tv-ben hallgatják.

Lehet, egy másik ok, amiért az emberek nem jönnek, lehet, hogy úgy gondolják, hogy nincs megfelelő *ruházatuk*, hogy ide bejöjjenek. Ha Pestre jön az ember, és a Szent Szellem vezeti, hogy jöjjön be a gyülekezetbe, azt gondolhatja az illető, hogy nem úgy öltöztem, csak egy trikó van rajtam, és így nem jöhetnek be, és emiatt *nem jön be a gyülekezetbe*.

Mi tett? Elhanyagoltad és *elvetted* az Úr vezetését. Minthogy ha az egy választási lehetőség lett volna. Nem tehetem Uram, mert mit fognak rólam gondolni az emberek! És ezért inkább a félelem szellemét követik. Mert nekem az számít, hogy mit mond rólam az illető.

Hány alkalommal volt az, hogy az embert a félelem szelleme vezérelte? És ez az út a *pusztulás* felé vezet. Ezért vannak veszteségek, *kötések*, elkülönülések az életünkben. De ha

az Urat keressük, Ő meg fog bennünket *szabadítani* mindenféle félelemtől, az emberektől való félelemtől is.

Természetesen, foglalkoztat bennünket az is, hogy mit gondol rólunk az a másik, de nem annyira, hogy *Isten vezetését* emiatt elvétsük. Hogy jól gondolnak rólunk, vagy kevésbé jól, az *nem befolyásolhat* minket, mi az Urat kell, hogy kövessük. És szeretném természetesen, hogy az emberek kedveljenek engem, de amikor el kell határoznom, hogy *kinek akarok tetszeni*, inkább az Úrnak, vagy az embereknek, én már a választ előre meghoztam. Egy másik fordítás szerint...

Példabeszédek 29/25 Az embertől való félelem tört vet, de aki az Úrba vetette bizodalmát, biztonságban lesz, oltalmat talál!

/26/ Sokan keresik az uralkodó kegyeit, de az ember ítélete az Úrtól van.

Ne próbálj kegyelmet találni a bíró előtt, és ne próbálj a kedvébe járni. Mert a *végső szó* a Mindenhatónál van, és nem a földi bírónál! A *képmutatásnak* oly magas szintjei vannak, amikor az emberek megpróbálnak bizonyos dolgokat másként feltüntetni, és hízelkedni, és a kegyeikben járni, hogy abból előnyök származzanak, a politikában is lehet ezt találni, a gyülekezetekben is lehet találni, és igen rossz színezés jön ebből elő.

Sem én, sem senki más nem képes arra, hogy téged meggyógyítson, csak az egy Isten! És egy az Isten és egy a Közbenjáró az Isten és az ember között, az egy ember, Jézus Krisztus! Mindegy, bárki bármit mondhat, ez az egy, ez az egyetlen egy, és nem kell senki más, hogy azon keresztül menj.

Ezért szeretjük azt, hogyha kifejlesztitek a saját, *személyes imaéleteteket!* A csecsemők, ők csecsemők, de mi szeretünk *felnövekedni*. Szeretjük a csecsemőket már megnyerni a Szent Szellemnek. És megtanítani őket, hogy mindenki saját maga, az Úr *Jézustól vegyen vezetést*, és ne a gyülekezeti vénektől, és nem a cellacsoportok vezetőitől. Hanem felnövekszünk és követjük a Szellemet.

Felfejlesszük, és használjuk a *saját hitünket*. Isten maga akar vezetni minket, mert nincs az úgy rendjén, hogy az egész gyülekezet tele van kicsi babákkal. A kicsiknek szükségük van segítségre, de nem a húsz éves babáknak. Eljön az idő, hogy az ember saját maga tisztálkodjon, és mossa a ruháit, és imádkozzon saját magáért, és Isten használjon minket abban, hogy másoknak tudjunk segíteni.

De ha valami ellened jön, akkor biztosítalak, hogy egybefogjuk a hitünket és segítünk! Az ördögnek sok ostobaságát állítottuk már le úgy, hogy együtt parancsoljuk neki, hogy NEM! A *bővített bibliafordítás* szerint fogunk olvasni néhány Igét, kezdjük a...

Galata 2/11 De mikor Kéfás, Péter Antiókhiaiba jött, szemtől szembe ellene álltam, tiltakozásomat fejeztem ki ellene az ott tanúsított viselkedése miatt, mivel panasz volt ellene és vádolták őt.

Pál nyilvánosan, szemtől-szembe megmondta Péternek, hogy amit tettél, az téves, az helytelen volt. A 12-13 Igék jobban megvilágítják ezt!

12-13 Mert mielőtt bizonyos emberek oda jöttek Jakabtól, a pogányokkal, vagyis a megtért emberekkel étkezett együtt, de mikor a Jeruzsálemből valók odaérkeztek, a körülmétkedésből valóktól való félelmében félrevonult és elkülönítette magát.

És a többi zsidók is vele együtt, rejtegették a valódi hitmeggyőződésüket, és vele együtt képmutatóskodtak, ami azt eredményezte, hogy Barnabást elvonzotta magával az ő tettetésük, az ő képmutató tettetésben alapuló példájuk, viselkedés mintájuk.

Tehát amíg a központból nem érkezett valaki, aki a körmükre néz, addig Péter és Barnabás együtt ettek a megtért pogányokkal, zsidó létükre, és lehet, hogy a pogányok éppen sertéshúst ettek, ki tudja? De amikor a zsidók lejönnek Jeruzsálemből, és meglátják, mi is történik itt, lehet, hogy mi is ezt esszük, és ezért elkülönítették magukat.

És Pál kiállt az igazságért, hogy a *megigazulást*, azt nem a törvény cselekedeteiből nyertétek, hanem kegyelemből. Hogy mit tegyünk, és mit ne tegyünk, mit szabad és mit nem, ez a törvény alatt volt, és mi az Úrban vagyunk. Vagyis az ő alapvető problémájuk ott volt, hogy a körülmétkedésből valóktól tartottak.

Attól való félelmükben döntöttek így, hogy meg ne botránkozzanak felettük. Attól való félelmükben, hogy vajon majd mit gondolnak róluk a zsidók Jeruzsálemből? Megadták magukat a félelemnek, és Pál meginti őket, hogy ez a képmutatás magas foka és Istennek a jó embereit vette elő ez a képmutatás.

Pál azt mondja a Szent Szellem által, hogy ha egy nap, így helyesen cselekszettek, akkor *minden nap* ki kell állni, és *helyesen* cselekedni. Megfigyelhető, hogy néha, ha látogató érkezik, akkor az ember másként viselkedik. Vagy ha belép a főnök, rögtön másként viselkedünk.

De amit szeretnék megértetni veletek, hogy van valaki, aki sokkal *fontosabb*, hogy mit gondol rólunk, mint az emberek. Amit *Ő* tud rólunk! Félelmek által a keresztények sokszor így ki lettek rabolva. A legszomorúbb, hogy Istenek a *terveiből* lettek így kirabolva, elrabolta tőlük az ellenség, Isten terveit. Az embertől való félelem tört vet az embernek.

-

MOST SZERETNÉNK MEGVIZSGÁLNI AZ ISTENTŐL VALÓ FÉLELMET!

Mert abból nem lehet elegendő jelen az életünkben, azért vannak oly sokan kötésekben, rabságban, a haláltól való félelem, vagy az emberektől való félelem miatt. Ha megismered az *Isten félelmében* való életet, akkor szabadabbá fog az tenni a haláltól való félelem és az embertől való félelemtől.

Zsoltár 34/5-6 Akik Őreá néznek, azok felvidulnak, és orcájuk meg nem pirul. Ez a szegény kiállt, és az Úr meghallgatta, és minden bajából kimentette őt.

Az Úr tehát ma is segíteni fog azoknak, akik *anyagi* bajokban vannak.

/7/ Az Úr angyala tábort jár az Őt félők körül és kiszabadítja őket.

Háromféle félelme létezik az Úrnak, szeretnék erről most szólni.

1/ Az egyik egy *Isten tudatban* való lét, hogy féljük az Istent, mert tudjuk, hogy van. Tudjuk azt, hogy hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni, mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik! Ez volt a Zsidó 11/6.

2/ Istennek a félelméről szoktunk beszélni abban a vonatkozásban is, hogy *tisztelettel* vagyunk az Ő jelenléte iránt, és *megtiszteljük* Őt.

3/ Egy utolsó értelmezésében pedig – *félünk* az Istentől! Mi a kegyelem korszakában élünk, de vannak, akik félnek Istentől, Isten haragjától, és Isten rájuk következő *ítéletétől*.

Egy másik fordítás, a Living Biblia szerint:

Ésaiás 8/13 A senkit ne féljeteK, kivéve a Mindenható Urat! Egyedül Ő a szent. Ha Őt féljeteK, semmi mástól ne féljeteK!

Zsoltár 34/7-8 Az Úr angyala táborT jár az Őt félők körül és kiszabadítja őket. ÉrezzéteK és lássátok meg, hogy jó az Úr! Áldott az az ember, aki Őbenne bízik.

Tehát ez az a félelem, amittől nem akarunk soha szabaddá válni, az Istentől való félelem, hogy *féljük az Istent*, mert nincs azoknak szükségük [hiányuk], akik Őbenne bíznak!

Mi történik akkor, ha nincs bennünk ez az istenfélelem? Először is az emberek akkor *nem hisznek*, másodsorban pedig elkezdik *kigúnyolni* Isten dolgait. Elkezdenek gúnyolódni a bűnről. Kell-e, hogy tartsanak valamittől?

Egy dologtól biztos félnek, - a haláltól, mert tudják, hogy utána ítélet következik rájuk! A *pokol* egy borzalmas hely, szavakkal le nem írható, és utána az ítélet következik és azt követően pedig a *tüzes tóba* vettetnek.

Nekünk pedig bátorságunk, és *bizodalmunk* van, az Úr Jézus eljöveteleivel kapcsolatban. Míg mások félnek ettől, és megpróbálnak elrejtőzni, inkább a hegyek essenek ránk, minthogy az Úr eljöjjön.

9-10 FéljeteK az Urat, ti szentjei! Mert akik Őt féljék, nincs fogyatkozásuk. Az oroszlánkölykök szűkölködnek, éheznek, de akik az Urat keresik, semmi jót nem nélkülöznek.

Az Újszövetségre szeretném, ha lapoznánk a...

Zsidó 5/7 Aki az Ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani Őt a halálból, és meghallgattatott az Ő istenfélelméért.

Ez maga az Úr, mert félte az Istent, ezért meghallgattatott! És ez nem azt jelenti, hogy félelmei lettek volna, vagy félt volna az átoktól, a betegségetől, vagy a balesetektől, hanem *Istent félte!*

8-9 Ámbár Fió megtanulta azokból, amiket szenvedett, az engedelmességet, És tökéletességre jutván, örök üdvösség szerzője lett mindazokra nézve, akik néki engedelmeskednek.

10/24-25 És ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetekre buzdítsuk, El ne maradjunk az egybegyülekezésekről, amiképpen szokásuk némelyeknek, hanem bátorítsuk egymást, annál is inkább, mivel tudjátok, hogy ama nap közeleg.

Abban az időben is szokásuk volt, hogy elmaradoztak a gyülekezetből. Inkább kimegyek, és a természetet imádom, vagy otthon maradok. A Biblia *figyelmeztet*, hogy el ne maradjunk az egybegyülekezéseinkről. És, hogy buzdítsuk egymást a *jó cselekedetekre*.

Ezért volt az elmúlt hónapokban is, hogy az evangélistáinkkal egybegyűltünk, és együtt buzdítottuk egymást a jó cselekedetekre, az Úr munkáira.

26-27 Mert ha szándékosan vétkezünk az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bűnökért való áldozat. Hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a tűznek lángja, amely megemészti az ellenszegülőket.

30-31 Mert ismerjük Őt, aki így szólt: Enyém a bosszúállás én megfizetek, ezt mondja az Úr. És ismét: Az Úr megítéli az Ő népét. Rettenetes dolog az élő Istennek kezébe esni.

Az Újszövetség ez. És szeretnénk, ha ezt megértenénk a mai napon.

12/18-21 Mert nem kézzel tapintható hegyhez járultatok, sem lángoló tűzhöz, sem sűrű homályhoz, sötétséghez, szélvészhez. Sem trombita harsogásához és szózatoknak hangjához. Akik ezt hallották, kérték, hogy tovább ne szóljon hozzájuk, Mert nem viselhették el, ami parancsolva volt: Még ha oktalan állat ér is a hegyhez, megköveztessék, vagy nyíllal lövettessék le. És oly félelmetes volt a látvány, hogy Mózes is mondá: Megijedtem és remegek.

Vagyis lássuk ezt a képet magunk előtt, Mózes maga is ott áll a hegynél, és félelmetes volt a látvány, lejött a hegyről, és az egész hegy tűzben volt. Egészen felhatott a tűz az égig a mennybe, és ebben a tűzben minden elégett.

Mondták, hogy – Mózes miért nem te mész fel, és beszélj a mi nevünkben Istennel? Isten nem akarja, hogy oly mértékben féljünk tőle, hogy eltávolodjunk tőle. Isten a teremtő, az ember előtt is létezett. Ő az, aki deréktól lefelé *tűzben* van, és Ő a minden *tudás*, és semmi *sem lehetetlen* számára. A te számodra is ugyanígy van, minden lehetséges, ha minden kétségedtől megszabadulsz.

Isten, nem azt akarja, hogy az ember úgy szolgálja Őt, hogy közben rettegjen tőle, vagy akként szolgálja Őt, hogy nem a saját választása szerint tegye azt. Az kedves neki, ha az ember úgy hisz Őbenne, anélkül, hogy látná Őt!

Saját *szabad akaratunkból* szolgáljuk Őt, mindenféle erőltetés nélkül! Mert a *szeretet* nem működik akkor, ha külső kényszerből van. Az igazi *hit* nem képes működni külső nyomásból. Értsd azt meg, hogy nagyon hamarosan nem lesz több *ateista*, vagy más *vallás* sem lesz a földön.

Olyan emberek élnek ma a földön, akik úgy tettetik, mintha nem létezne Isten, és élnek mindenféle Istenfélelem nélkül. Mit jelent ez? Nincsenek tudatában annak, hogy létezne Isten,

nincs hitük Istenben, nem tisztelik, és nem tekintik Istent. És nincs bennük félelem attól, hogy Isten visszautasítaná őket. És attól sem félnek, hogy lázadásban és *ellenszegülésben* élnek.

Sokszor még a keresztények számára sem valóságos eléggé az Isten, mert az ember valóságosabb számára, mint az Isten. Az embertől való félelem számára, valóságosabb így, mint az Isten félése.

És sokkal evidensebb számára, hogy mit gondolnak majd az emberek, hogyha engem majd ott látnak. Ez a legfontosabb ma a világon? Mi a legfontosabb a világon? Hogy *Isten hogyan lát minket*. Ha Isten elfogad engem így, akkor miért lenne álmatlan éjszakám azért, hogy esetleg az illető mit gondol rólam? Isten oly sokkal hatalmasabb az embernél!

Az emberek a saját *lelkiismeretük ellen* tesznek és vétkeznek másként, mint ahogy a lelkiismeretük diktálná, mert az embertől való *félelem vezeti* őket. Miért? Azért, mert nincs bennük az Istentől való félelem. Sok mindent nem fogsz tenni, és sok mindent pedig meg fogsz tenni, mert az Istentől való félelem van az életedben. Mert *tudatában* vagy, hogy Ő létezik.

Bizony, van Istennek a jelenlétében egy ilyen félelem, én voltam Istennek egy ilyen dimenziójában, amikor ezt meg lehetett tapasztalni. Az ördögtől való félelem nem hasonlítható hozzá. Ha az *Úrral jársz*, akkor nem kell tartanod az ítélettől, hogy félned kellene. Ha *ellenszegülsz*, akkor más a helyzet.

21-22 És oly félelmetes volt a látvány, hogy Mózes is mondá: Megijedtem és remegek. Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez.

Ezek mi vagyunk, mert ti oda járultatok, mi oda vagyunk bejegyezve.

25-26 Vigyázzatok, meg ne vessétek Őt, aki szól, mert ha azok meg nem menekültek, akik a földön szólót megvetették, sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyekből való. Akinek szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is.

Hányan értitek ezt, hogy Ő visszajön?

27 Ez a „még egyszer” jelzi, a megrendíthető, vagyis teremtett dolgok átváltozását, hogy a rendíthetetlenek megmaradjanak.

Tehát, ha újra szól az Úr, akkor el lesznek mozdítva bizonyos dolgok.

28 Mivel tehát rendíthetetlen királyságot nyertünk, legyünk hálásak, és ezzel szolgáljunk Istennek tetsző módon, tisztelettel és istenfélelemmel.

Nem az embertől való félelemmel kell szolgáljunk, hanem egy *istenfélelemmel* kell szolgáljunk, mert a mi Istenünk megemésztő tűz! Én nem szeretnék a rossz oldalon állni! A húsz év távlatában elsősorban ott látom a problémát ebben az országban, hogy az emberekben nincs jelen, ez az *Istentől való félelem*, ez a megtapasztalás. Nem tapasztalták meg!

Máté 10/16-18 Ímé, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé, legyetek azért eszesek mint a kígyók, és szelídek mint a galambok. De óvakodjatok az emberektől, mert törvényszékekre adnak titeket, és az ő gyülekezeteikben megostoroznak titeket. És helytartók és királyok elé visznek titeket érettem, bizonyosságul önmaguknak és a pogányoknak.

22 És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki mindvégig kitart az üdvözül.

Vagyis gyűlöletesek lesztek.

26 Azért ne féljetek tőlük, mert nincs oly rejtett dolog, ami napfényre ne jöjjön, és oly titok, ami ki ne tudódnék.

Itt szeretnék valamit megjegyezni! Bármely olyan keresztény tanítás, ami a félelmekbe vezet téged, az nem helyes! Ezért *ne félj!* Amikor a Máté 25-ből a háborúkról tanítanak a keresztények, hogy milyen szörnyűségek lesznek az idők végén, - ne félj! Ne félj a jövőtől! Ha azt teszed, amit az *Úr mondott* neked, akkor *békesség* és *dicsőség* van jelen az életedben.

Láttam egy keresztény asszonyt, sajnálatra méltó volt, ahogy megszabadulást keresett, valami keresztény tanítás érte őt, amiben tanították őt, hogy démona van, és addig hallgatta ezt, amíg lett egy démona. Mikor lesz szabaddá attól a démontól? Akkor, ha valaki megtanítja őt, hogy hazugságot fogadott a szívébe! Mert ezek démon számláló, démonüldöző, hazudozó keresztény tanítások, és ilyen gyümölcsöket teremnek.

27-31 Amit néktek a sötétben mondok, a világosságban mondjátok, és amit fülbe sűgva hallotok, a háztetőkről hirdessétek. És ne féljetek azoktól, akik a testet ölik meg, a lelket pedig meg nem ölhetik, hanem attól féljetek inkább, aki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a gyeheknél. Nemde, két verebecskét meg lehet venni egy kis fillérért? És egy sem esik azok közül a földre, a ti Atyátok akarata nélkül! Néktek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak tartva. Ne féljetek azért, ti sok verebecskénél drágábbak vagytok.

Ne féljetek az embertől, Istentől féljetek, Isten az *igazi erőforrás*. Az ember szereti magáról azt gondolni, hogy ő erővel rendelkezik. Jézus tanította, hogy az ember magától semmit nem vehet, ha csak a *mennyből* nem adatott neki. Nincs erő, csak ami a mennyből adatott.

Mondja mindenki: *én tudom, hogy kitől féljek! Az én Istenemtől, az én Atyámtól. Ámen!*

És a Tőle való félelem *szabaddá* fog tenni, az embertől való félelemtől. Ennek a szellemét meg kell érezned, hogy az Istentől való félelem szabaddá tesz.

Ésaiás 51/7 és 12-13 Hallgassatok rám, kik tudjátok az igazságot, te nép, kinek szívében van törvényem! Ne féljetek az emberek gyalázatától, és szidalmaik miatt kétségbe ne esetek!

A 7-es versben említették szerint sokan estek ebbe a csapdába, amikor azzal kellett szembesülnöd, hogy leszektáztak, hogy abba a szektába jársz.

Én, én vagyok megvigasztalótok! Ki vagy te, hogy félsz halandó embertől? Ember fiától, aki olyan lesz, mint a fű? Hogy elfeledkeztél az Úrról, Teremtődről, aki az eget kiterjeszté és a földet megalapítá, és hogy félsz szüntelen minden napon nyomorgatódnak haragjától, aki igyekszik elveszteni? De hol van a nyomorgató haragja?

Ki az, akiről megfeledkezünk? – mondja Isten. Rólam *feledkeztek* meg. Egy terrorista sem képes egy újjal sem érinteni azt, akit *Isten védelmez*. Az ember elköveti azt a hibát, hogy Istent *kívül rekeszti* a világából, mégis az Istentől várja a védelmet. Isten mondja, hogy emlékezzél rám, én adom a *leheletet* is a szádba.

57/11 Kítől féltél és rettegtél, hogy hazudtál és rólam meg nem emlékeztél, szívedre sem vetted? Vagy azért nem félsz engem, hogy hallgatok már régtől fogva?

A legnagyobb hibájuk ott volt, hogy nem félték az Istent. Mi *féljük* Istent, és ez a *kulcs* ahhoz, hogy a Szent Szellemnek nagyobb mértékű *megnyilvánulásai* jöjjenek elő, ebben az időben.

A gyöngyeinket nem vetjük a disznók elé. Azok teszik ezt, akik nem értékelik Isten dolgait. Remélhetőleg a jövő héten erről a részről taníthatok majd, hogy miként tesszük, hogy nem tiszteljük Istennek a dolgait.

Kiket fog Isten használni ebben a nagyobb Szent Szellem kiáradásban, és megnyilvánulás sorozatban? Azokat, akik *félnek Őt*. Vagyis azokat, akik tudatában vannak az Ő létének, minden nap. Ahhoz, hogy a Szellem vezéreljen minket, valóban a tudatában kell lennünk. Kaptunk-e ma ebből valamit? Hallelúja! Ámen!

Az embertől való félelmet mindenképpen le kell győzni! De ha kiállsz a magad dolgában, akkor úgy is békén fognak hagyni. Ez nem azt jelenti, hogy az embernek van egy démona. Egyszer egy ember szembe szállt Oral Robertssel, és azt kérdezte, hogy – nekem van egy démonom? Azt válaszolta a szolgáló, hogy nem, csak goromba vagy!

Álljunk fel, elmondjuk együtt: Áldott legyen az Úr neve! Az Úr Jézust szolgálom, Őt követem, és nem az embert követem. Isten Szellemét követem! És visszautasítom a félelem szellemét. És elfogadom a Szent Szellem vezetéseit, és visszautasítom a félelem vezetéseit. Mert ismerem azt a hangot, a jó Pásztor hangját, és az idegent nem követem. Az Urat követem! A Pásztort! Az én Uramat! Az én Üdvözítőmet! Az én Gyógyítómat! Az én Oltalmazómat! Az én Uramat! Áldott legyen az Úr Jézus neve! Ámen!

Amikor a Szent Szellem forróságot éreztet a testeden, a bal lábon pl. beforrósodott egy terület, ott gyógyulás van, a Szent Szellem, amikor ilyen forrósággal jelzi, hogy munkálkodik, akkor az a terület már meg is gyógyult. Ha esetleg ilyet tapasztaltok az istentiszteleten, egy területen, ott gyógyulás következett be.

Az először jöttetek és a gyógyulni vágyókat kiszólítják üdvösségi imára, Szent Szellem keresztségre és kézrátételre, valamint bizonyságokra kerül sor. Áldott legyen az Úr neve! Ámen!